

کنگره ملی فناوری های نوین در علوم دامی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)

۱۳۹۲ و ۳۰ آبان ماه

تأثیر سطوح مختلف دانه پرچرب سویای فرآوری شده به روش برشته و اکسترود شده بر عملکرد و خصوصیات لاشه

جوچه های گوشتی

آرش سلطان^{۱*}، سید علی تبعیدیان^۲، غلامرضا قلمکاری^۲

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خواراسکان (اصفهان) (پیو نویسنده مسئول a_soltan91@yahoo.com)

۲- عضو هیات علمی گروه علوم دامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خواراسکان (اصفهان)

چکیده

سویا پرچرب عبارت است از دانه کامل سویا به همراه روغن که در جیره های مختلف طیور استفاده می شود . این تحقیق به منظور بررسی تاثیر سطوح مختلف سویا پرچرب فرآوری شده به دو روش برشته و اکسترود کردن بر عملکرد و خصوصیات لاشه در جوچه های گوشتی به انجام رسید. بدین منظور از تعداد ۴۲۰ قطعه جوچه گوشتی یک روزه سویه راس ۳۰۸ در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با ۷ تیمار و ۵ تکرار و ۱۲ قطعه جوچه در هر تکرار استفاده شد. تیمارهای آزمایشی شامل گروه شاهد، سه سطح دانه سویا پرچرب برشته شده (۵، ۱۰ و ۱۵ درصد) و سه سطح دانه سویا پرچرب اکسترود شده (۵، ۱۰ و ۱۵ درصد) بود که به مدت ۴۶ روز به پرنده کان داده شد. نتایج نشان داد افزودن سطوح مختلف دانه سویا پرچرب فرآوری شده منجر به افزایش مصرف خوراک و اضافه وزن بدن می شود ولی اثر معنی داری بر ضریب تبدیل خوراک کل دوره نداشت.علاوه بر این، وزن نسبی اندام های داخلی و گوارشی به خصوص چربی حفره شکمی به طور معنی داری ($P \leq 0.05$) با افزودن سویا پرچرب فرآوری شده افزایش یافت.

واژه های کلیدی: دانه سویا، عملکرد، خصوصیات لاشه، جوچه های گوشتی

مقدمه

سویا تنها پروتئین گیاهی است که می توان آن را با منابع پروتئین حیوانی مقایسه نمود. برای اینکه بتوانیم از سویا و فواید بی شمار این دانه بهره مند شویم باید آن را چه بصورت سنتی و چه بصورت صنعتی فرآوری کنیم. از روش های سنتی می توان به پختن و برشته کردن و از روش های مدرن می توان به اکسترود کردن و میکرونیزه کردن اشاره کرد. به طور کلی هدف همه این روش ها افزایش قابلیت هضم پروتئین در سویا می باشد.اما مهم ترین هدفی که در فرآوری سویا حائز اهمیت است کاهش عوامل ضد تغذیه ای دانه سویا می باشد که بطور مثال در فرآیند اکسترود شدن، عوامل ضد تغذیه ای دانه سویا تا ۸۵٪ کاهش می یابد (مکلسالک و همکاران، ۲۰۰۵). از این عوامل ضد تغذیه ای می توان به بازدارنده های پروتئازها از جمله آنتی تریپسین ها اشاره کرد.آندرسون و همکاران (۱۹۹۲) گزارش کردند که سویا خام به علت وجود برخی از بازدارنده ها در طیور گوشتی باعث کاهش عملکرد می شود، در صورتی که دانه سویا فرآوری شده را می توان به نحو شایسته ای جایگزین کنجاله سویا نمود تا خصوصیات عملکرد بهبود یابد. در اکسترود کردن حرارت تولید شده در یک مدت زمان کوتاه به دانه های آسیاب شده که از میان کاندیشنر و اکسترودر عبور می کنند داده می شود. دانه های آسیاب شده حین عبور از دستگاه تحت فشار نیز قرار می گیرند. مدت زمان لازم برای این فرآیند ۲۰ تا ۳۰ ثانیه و دمای مطلوب ۱۲۰ تا ۱۶۵ درجه سانتی گراد می باشد. در فرآیند برشته کردن از

وسیله ای به نام آون استفاده می شود که برای تولید دمای بین ۱۱۰ تا ۱۷۰ درجه سانتی گراد استفاده می گردد. در این روش دانه سویا شکسته نشده و روغن آن آزاد نمی گردد بنابراین در زمان مصرف سویا باید آن را آسیاب نمود.

هدف از این مطالعه بررسی اثرات سطوح مختلف دانه پر چرب فرآوری شده سویا به روش برشته و اکسترود شده بر عملکرد جوجه های گوشتی بود.

مواد و روش ها

در این آزمایش از تعداد ۴۲۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه سویه راس ۳۰۸ در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با ۷ تیمار و ۵ تکرار و ۱۲ قطعه جوجه در هر تکرار استفاده شد. تیمار های آزمایشی شامل گروه شاهد، سه سطح دانه سویایی پرچرب برشته شده (۵، ۱۰ و ۱۵ درصد) و سه سطح دانه سویایی پرچرب اکسترود شده (۵، ۱۰ و ۱۵ درصد) بودند که طی یک دوره آزمایشی ۶ روزه به پرندگان داده شد. فراسنجه های مربوط به عملکرد از قبیل مصرف خوراک روزانه، اضافه وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی در هر دوره پرورش و کل دوره پرورش اندازه گیری و محاسبه شد. در پایان دوره آزمایش (سن ۴۶ روزگی) تعداد دو قطعه جوجه از هر تکرار که میانگین وزن هر کدام نزدیک به میانگین گروه خود بود به طور تصادفی انتخاب و به طور جداگانه وزن کشی، ذبح و مورد تجزیه لاشه قرار گرفتند.

نتایج و بحث

همانطور که در جدول ۱ مشاهده می شود در دوره آغازین از نظر مصرف خوراک در تمام سطوح سویایی پرچرب برشته شده با گروه شاهد به لحاظ آماری اختلاف معنی داری وجود داشت ($P \leq 0.05$) و در دوره های رشد و پایانی و همچنین در کل دوره با افزایش سطح سویایی فرآوری شده تا سطح ۱۵٪ میزان مصرف خوراک افزایش یافت و با تیمار شاهد اختلاف معنی داری داشتند ($P \leq 0.05$). علاوه بر این میانگین اضافه وزن بدنه تیمار های دریافت کننده سویایی پرچرب فرآوری شده نسبت به تیمار شاهد افزایش داشتند و این تفاوت در دوره آغازین برای تیمارهای حاوی ۱۰ و ۱۵٪ سویایی پرچرب اکسترود شده و در دوره رشد در سطح ۱۵٪ سویایی فرآوری شده (برشته و اکسترود شده) معنی دار شد ($P \leq 0.05$). مشاهدات ما در راستای یافته های مکلسک و همکاران (۲۰۰۵) بود که گزارش کردن در سن ۲۱ روزگی پرنده های تغذیه شده با جیره های حاوی سویایی فرآوری شده مصرف خوراک و اضافه وزن بیشتری نسبت به گروه کترل داشتند و برعکس (لسون و همکاران، ۱۹۸۷) گزارش کردن استفاده از سویایی پرچرب به میزان ۳۰٪ در جیره آغازین و جیره پایانی باعث وقوع کاهش وزن شد. میزان ضریب تبدیل غذایی در کلیه تیمارها در دوره آغازین نسبت به تیمار شاهد بهبود یافت ($P \leq 0.05$) اما در کل دوره آزمایش نتوانست ضریب تبدیل غذایی را نسبت به گروه شاهد بهبود بخشد. همانطور که در جدول ۲ مشاهده می شود، استفاده از سویایی پرچرب فرآوری شده در جیره منجر به افزایش معنی دار ($P \leq 0.05$) وزن نسبی کبد، چربی حفره شکمی، سکوم، روده و پیش معده شد ولی درصد لاشه، وزن نسبی سنگدان و قلب تحت تاثیر تیمارهای آزمایش قرار نگرفتند. افزایش وزن نسبی چربی حفره شکمی می تواند به دلیل افزایش سطح انرژی ناشی از افزایش سطح دانه سویایی فرآوری شده باشد که با نتایج حاصله از تحقیقات والدروپ و همکاران (۱۹۹۷) مطابقت دارد.

- Anderson JC, Zhang Y, Parsons CM. 1992. Effect of heating on nutritional quality of conventional and kunitz trypsin inhibitor free soybeans. *Poultry Science*, 71 : 1700 – 1709.
- Lesson S, Atten JO. 1996. Response of broiler chicks to dietary full-fat soybeans extruded at different temperatures prior to or after grinding. *Poultry Science*, 75(3) : 239 -245.
- MacIsaac JL, Burgoyne KL, Anderson DM, Rathgeber RR . 2005. Roasted full-fat Soybeans in starter, grower and finisher diets for female broiler turkeys. *Journal of Poultry Research* , 14 : 116 - 121.
- Waldroup P, Cotton T. 1997. Maximum usage levels of cooked full-fat soybeans in all-mash broiler diets. *Poultry Science*, 53:677-680.

جدول ۱: تاثیر سطوح مختلف سویای پرچرب فراری شده (برشته شده و اکسترود شده) بر عملکرد جوجه های گوشتی در طی دوره های آزمایشی

		ضریب تبدیل غذایی(گرم غذایی)		اضافه وزن		صرف خوراک(گرم/جوچه در روز)		تیمار			
		صرفی بر گرم اضافه وزن						بدن(گرم/جوچه در روز)			
۰-۴۶	-۴۶	۱۴-۲۸	۰-۱۴	۰-۴۶	-۴۶	۱۴-۲۸	۰-۱۴	۰-۴۶	۲۸-۴۶	۱۴-۲۸	۰-۱۴
۲۸						۲۸					
۱/۷۸ ^{ab}	۲ ^a	۱/۷ ^{ab}	۱/۳۵ ^b	۶۰/۲	۹۲/۳	۴۳/۲ ^a	۱۹/۹ ^{ab}	۱۰۱/۴ ^a	۱۹۱/۷ ^a	۶۹/۴ ^{ab}	۲۷/۰۷ ^b
۱/۷ ^a	۲/۱ ^a	۱/۷۵ ^a	۱/۳۷ ^b	۵۷/۶	۹۰/۶	۳۶/۹ ^c	۱۹/۷ ^{ab}	۹۸/۸ ^{ab}	۱۸۸/۷ ^{ab}	۶۵/۹ ^{abc}	۲۷/۰۷ ^b
۱/۷ ^b	۲ ^b	۱/۷۱ ^{ab}	۱/۴ ^b	۵۸/۵	۸۷/۴	۴۲/۵ ^{ab}	۱۹/۵ ^{ab}	۹۷/۲ ^{ab}	۱۷۸/۹ ^{ab}	۶۸/۶ ^{ab}	۲۷/۲ ^b
۱/۷ ^{ab}	۲/۱ ^a	۱/۷۷ ^a	۱/۳۵ ^b	۶۰/۵	۹۰/۵	۴۳/۲ ^a	۲۰/۴ ^a	۱۰۲/۹ ^a	۱۹۲/۹ ^a	۷۱/۱۸ ^a	۲۷/۶ ^{ab}
۱/۷ ^b	۱/۹ ^a	^b ۱/۵	۱/۴ ^b	۵۹/۸	۹۱/۸	۴۲/۶ ^{ab}	۲۰/۱ ^a	۹۷/۳ ^{ab}	۱۸۱/۳ ^{ab}	۶۴/۵ ^{bc}	۲۸/۲ ^a
۱/۷۵ ^{ab}	^a ۲	۱/۷ ^{ab}	۱/۴ ^b	۵۸	۸۹/۰۵	۳۹/۶ ^{abc}	۱۹/۸ ^{ab}	۹۷/۱ ^{ab}	۱۷۸/۸ ^{ab}	۶۵/۱ ^{abc}	۲۷/۹ ^{ab}
۱/۷ ^b	۱/۹ ^a	۱/۷ ^{ab}	۱/۵ ^a	۵۷	۸۸/۲	۳۸/۸ ^{bc}	۱۸/۹ ^b	۹۱/۷ ^b	۱۷۱/۵ ^b	۶۱/۵ ^c	۲۸/۳ ^a
۰/۰۱	۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۷	۰/۵	۱/۱	۰/۶	۰/۱۵	۱/۰۶	۲/۴	۰/۹	۰/۱۴
								SEM			

در هر ستون میانگین هایی که با حروف متفاوت نشان داده شده اند با یکدیگر اختلاف معنی دارند($P \leq 0.05$)
 ۷، ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷: به ترتیب تیمارهای ۱۵، ۱۰ و ۵ درصد سویای پرچرب برشته شده، ۱۵، ۱۰ و ۵ درصد سویای اکسترود شده و
 شاهد می باشند

کنگره ملی فناوری های نوین در علوم دامی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)

۱۳۹۲ و ۳۰ آبان ماه

جدول ۲: تاثیر سطوح مختلف سویای پرچرب فراری شده (برشته شده و اکسترود شده) بر میانگین وزن نسبی اندام های داخلی و گوارشی در سن ۶۴ روزگی

تیمار	کبد	قلب	چربی حفره لاشه	درصد شکمی	سکوم	روده	سنگدان	پیش معده	پانکراس
۱	۲/۱ ^{abc}	۰/۴۵ ^{ab}	۲ ^a	۶۵/۰۳	۰/V ^a	۳/۵ ^{ab}	۱/۴	۰/۴۱ ^a	۰/۲۵ ^{ab}
۲	۲/۰۸ ^{abc}	۰/۴۵ ^{ab}	۱/۶ ^b	۶۵/۶	۰/۵ ^{bc}	۳/۲ ^{abc}	۱/۴	۰/۴ ^a	۰/۲۳ ^{ab}
۳	۱/۸ ^c	۰/۵۱ ^a	۱/۰۳ ^c	۶۵/۸	۰/۶ ^{ab}	۳/۱ ^c	۱/۳	۰/۳۴ ^{bc}	۰/۲۲ ^b
۴	۲/۲ ^a	۰/۴۲ ^b	۱/۵ ^b	۶۵/۲	۰/۶ ^{ab}	۳/۶ ^a	۱/۴	۰/۴ ^{ab}	۰/۵۲ ^a
۵	۲/۰۷ ^{abc}	۰/۴۶ ^{ab}	۱/۴ ^b	۶۶	۰/۵۴ ^{bc}	۳/۴ ^{abc}	۱/۸	۰/۳۷ ^{abc}	۰/۲۵ ^{ab}
۶	۱/۸ ^c	۰/۴۶ ^{ab}	۱/۴ ^b	۶۵/۵	۰/۵۶ ^{bc}	۳/۲ ^{bc}	۱/۴	۰/۳۷ ^{abc}	۰/۲۳ ^{ab}
۷	۱/۹ ^{cb}	۰/۴۸ ^{ab}	۱/۰۲ ^c	۶۵/۳	۰/۴۸ ^c	۳/۱ ^c	۱/۳	۰/۳۳ ^c	۰/۲۱ ^b
SEM	۰/۰۳	۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۰۹	۰/۰۳

در هر ستون میانگین هایی که با حروف متفاوت نشان داده شده اند با یکدیگر اختلاف معنی داری دارند ($P \leq 0.05$)

۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ به ترتیب تیمارهای ۱۵، ۱۰ و ۵ درصد سویای پرچرب برشته شده، ۱۵، ۱۰ و ۵ درصد سویای اکسترود شده و

شاهد می باشند